

Albert Schweitzergroep beleefde week Engeland

WOERDEN — Op 29 juli jl. heeft er dolle vreugde bij de verkenmers en de leiders van de Woerdense Albert Schweitzer-groep, de grote wens om eens in het buitenland te gaan kamperen werd eindelijk gerealiseerd. Gedurende een week zouden ze gaan kamperen en daarna zouden de verkenmers nog een week logeren bij de Engelse verkenmers met wie ze al enkele maanden gecorrespondeerd hadden.

Hoe het allemaal precies is begonnen vertellen Kees Gerritsen en Herman Gerritsen, beiden verkenmers. „Hopman Verheul en de andere leiders", zo beginnen de twee, „wilden voor de verandering wel eens naar het buitenland tijdens de vakantie. De keuze viel toen op Engeland.

Advertentie

De volgende stap was het plaatsen van een advertentie in een Engels verkenmersblad, waarop verscheidene groepen reageerden. Ook de groep uit Derbyshire, die de leiding nam, lag wikkelen en wegen gekozen heeft.

Na enig heen-en-weer-ge-schrijf is de leiding van de groep Engelse verkenmers naar Nederland gekomen, om eens te kijken hoe alles hier was en ook om op de hoogte te zijn van de gang van zaken van de Albert Schweitzergroep.

Tegenbezoek

Vervolgens brachten de Woer-

dense leiders een bezoek aan de Engelsen en namen de adressen van de Woerdense jongens en ook nog wat andere gegevens zoals leeftijden, hobby's met zich mee. Dergelijke gegevens werden aan een Engelse jongen gegeven van ongeveer dezelfde leeftijd, met als resultaat een drukke briefwisseling tusschen de Engelse en Nederlandse verkenmers om elkaar alvast een beetje te leren kennen.

Grote dag

29 juli was de grote dag: 33 verkenmers en acht leiders stapten gepakt en gezakt op de boot. Na twaalf uur varen en 2½ uur rijden met de bus kwamen de Woerdense Albert Schweitzergroep op plaats van bestemming aan: Walesby Forest, een groot kampeerterrein, dat eigendom is van de Engelse verkennerij en gelegen in het beroemde Sherwood Forest, waar volgens de legende de betaannde Robin Hood leefde.

Kees en Herman vertellen: „Er waren op het kampeerterrein veel Engelse groepen en één Amerikaanse groep. Al gauw sloegen we aan het swobben". Swobben is volgens het tweetal het uitwisselen van insignes, dassen, barretten en andere padvindersattributen.

Stroef

„In het begin ging alles nog een beetje stroef, want ja... je hebt **wel** met **elkaar** **geschreven**,

maar echt kennen doe je elkaar natuurlijk niet. Bovendien waren die Engelse jongens klein vergeleken met ons" (Kees en Herman schieten al aardig door naar 1,90 meter).

Bij de gedachte aan het eerste Engelse onbijt zitten ze weer te lachen: „We wisten niet wat we zagen, enorm gewoon, zo veel als je voor je neus geschoven kreeg: cornflakes, gebakken eieren met spek, worstjes, sandwiches en thee".

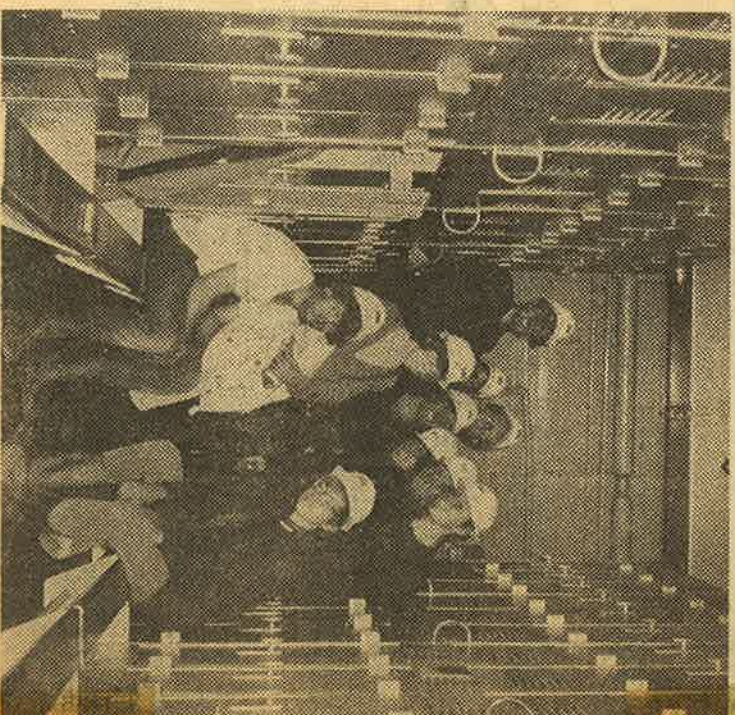
De bezigheden gedurende de week bestonden uit vlotten bouwen, kanoën, zwemmen, wandelen en natuurlijk niet te vergeten het hijsen van de vlag.

Ook werden er veel sporten beoefend. 's Avonds zat iedereen om het kampvuur geschaard.

Ouders

De voorlaatste dag kwamen de ouders van de Engelse verkenmers op bezoek om alvast kennis te maken met de Hollandse logés. Iedereen, zowel de Engelse als de Hollandse verkenmers en hun leiders waren het erover eens dat het kamp een enorm succes is geworden.

Na het kamp logeerden de jongens bij de Engelse verkenmers met wie ze gecorrespondeerd hadden. In het plaatsje Ilkeston wachtten de diverse ouders hun Hollandse gast op. Deze week was georganiseerd om de jongens kennis te laten maken met de Engelse leefge-

woonten en Engeland zelf in het bijzonder.

Op de vraag hoe ze het nu allemaal gevonden hebben is het antwoord zonder aarzelen „Machtig!!" Een van de dingen waar ze het meest van onder de indruk zijn, is de gastvrijheid, van de Engelsen.

★ Tijdens het weekje Engeland werd ook een mijn bezocht. Met de helm op uiteraard.

Volgend jaar komen de Engelse verkenmers en hun leiders naar Woerden.